เกิดอะไรขึ้นที่ Piprahwa: เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการขุดค้นในเดือนมกราคม 1898 ของเจดีย์ Piprahwa ในเขต Basti จังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือและ Oude (อุตตรประเทศ) อินเดียและ 'Piprahwa Inscription' ที่เกี่ยวข้องตามการติดต่อที่มีใหม่ .

Charles Allen

พื้นหลัง

เขียนในหน้าของ *วารสารราชสมาคมเอเชีย* ในเดือนมกราคม 2555 ดร.ไมเคิล วิลลิส ภัณฑารักษ์ของคอลเลกชันเอเชียใต้และหิมาลัยยุคแรกๆ ที่บริติชมิวเซียมและผู้แต่ง *พุทธวัตถุจากอินเดียโบราณ (*London 2000) ประกาศจารึก Piprahwa ว่า 'น่าจะเป็นของปลอมที่ทำโดย AA Führer'[ผม.] หนึ่งศตวรรษก่อนหน้านั้น วารสารวิชาการฉบับเดียวกันได้แสดงความกังวลที่คล้ายกันมากจากศาสตราจารย์ไฮน์ริช ลูเดอร์ส ปราชญ์บาลี ซึ่งทำให้เกิดความสงสัยในที่สาธารณะเป็นครั้งแรกซึ่งได้แพร่ระบาดในที่ส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่[ii.]

ทั้ง Willis และ Lüders มีความผิดเหมือนกัน: Dr. Anton Alois Führer ซึ่งในเดือนกันยายน พ.ศ. 2441 ได้ลาออกจากตำแหน่งภัณฑารักษ์ของพิพิธภัณฑ์ลัคเนาและผู้สำรวจทางโบราณคดีให้กับรัฐบาลของจังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือและ Oude (NWP&O) หลังจาก ถูกตั้งข้อหา 'ปลอมแปลงการติดต่อของเขากับรัฐบาลหลายแห่ง' แต่มีข้อกล่าวหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการลอกเลียนแบบ การปลอมแปลง และการทุจริตที่แขวนอยู่เหนือเขา[สาม.] เรื่องอื้อฉาวได้รับการปิดบังอย่างมีประสิทธิภาพโดยรัฐบาลอินเดียและสิ่งพิมพ์อย่างเป็นทางการล่าสุดของ Dr. Führer[iv] ถูกถอนออกและปราบปราม อย่างไรก็ตาม บทความของ Prof. Lüders แสดงให้เห็นว่า Dr. Führer ได้ประดิษฐ์จารึกจำนวนหนึ่งที่เขาคาดว่าน่าจะพบที่ Ramnagar ใน Rohilkhand 1891-2 ในบางกรณีโดยอ้างอิงจากจารึกของแท้ที่เข้าสู่ระบบ*อีพิกราเปีย อินดิก้า.* ที่สำคัญกว่านั้น ศ.ลูเดอร์สยังดึงความสนใจไปที่อักขระพราหมณ์บางตัวที่สลักไว้ด้านหลังรูปปั้นเชนจากมถุราในพิพิธภัณฑ์ลัคเนา ซึ่งทำอย่างคร่าวๆ จนทำให้ลูเดอร์ประกาศว่า 'ฉันไม่แน่ใจว่าหน้าของ *Epigraphia Indica* เป็นหน้าที่เหมาะสมสำหรับเรื่องตลกจริงๆ . . ฉันไม่สามารถช่วยประกาศว่าจารึกนี้เป็นของปลอม การตัดสินใจของคำถามที่ใครรับผิดชอบฉันปล่อยให้ผู้อ่านบทความนี้' เนื่องจาก Dr. Führer ได้ขุดค้นรูปปั้นที่ Mathura ในปี 1891-2 และในรายงานของเขาได้วาดขึ้น in

ให้ความสนใจกับวันที่เริ่มต้นอย่างน่าทึ่ง ยังคงมีข้อสงสัยเล็กน้อยว่าใครเป็นผู้กระทำผิด[5]

ดังที่คำกล่าวของ Michael Willis แสดงให้เห็น ดร. Führer ได้เปิดเผยว่าเป็นผู้ปลอมแปลงบันทึกทางโบราณคดีที่รู้จักกันมาจนถึงทุกวันนี้เพื่อจัดหากระสุนให้กับบุคคลเหล่านั้น[vi]

ผู้ตั้งคำถามถึงความถูกต้องของนิทรรศการพิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงกว่ามากซึ่งเกี่ยวข้องกับดร. เฟอเรอร์: แจกันหินสะสมวัตถุโบราณในพิพิธภัณฑ์อินเดียในกัลกัตตา ซึ่งเก็บกู้มาจากเจดีย์ที่ขุดขึ้นที่หมู่บ้านปิปราห์วาในเดือนมกราคม พ.ศ. 2441 โดยวิลเลียม แคลกซ์ตัน เปปเป้ เจ้าของที่ดินในท้องถิ่น ผู้จัดการและเจ้าของร่วมของ Birdpore Estate ในเขต Basti ของ Gorakhpur Division ในสมัยนั้นคือ NWP&O ในรัฐอุตตรประเทศ

ฝาพระธาตุที่มีปัญหามีจารึกอักษรบราห์มี ที่เรียกว่า 'ปีพราฮวา' ซึ่งอาจเป็นหนึ่งในจารึกแรกสุดของยุคเมารยะหรือชุงกะที่ฟื้นขึ้นมาแต่ยังคงถูกมองด้วยความสงสัยโดยนักจารึกเพราะมีความเกี่ยวโยงกับดร.ฟูเรอร์ . ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา งานวิจัยของนักวิชาการอิสระ TA Phelps ได้ให้ความสำคัญกับความกังวลดังกล่าวมากขึ้น[vii] และ ดร.แอนดรูว์ ฮักซ์ลีย์[viii] ของโรงเรียนกฎหมายที่ SOAS ในกระบวนการของการเปิดเผยเนื้อหาที่มองข้ามไปมากมายเกี่ยวกับกิจกรรมของ Dr. Führer ในอินเดียและพม่า เฟลป์สและฮักซ์ลีย์ต่างสรุปว่า Führer ได้คิดค้นหรือเพิ่มสิ่งประดิษฐ์ที่ค้นพบที่ Piprahwa ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2441 และ ว่าเขาอาจจะเคยเป็นผู้สมรู้ร่วมคิดในการสมรู้ร่วมคิดทางโบราณคดีที่เหนือชั้นกว่าเรื่องอื้อฉาว Piltdown Jaw ที่ฉาวโฉ่ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับสมาชิกอาวุโสของข้าราชการพลเรือนอินเดีย

ในการประชุมที่ไม่เป็นทางการซึ่งจัดที่ Harewood House, Yorkshire เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2549 เพื่อหารือเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขุด Piprahwa ทั้ง TA Phelps และ Andrew Huxley ได้นำเสนอเอกสารที่ยังไม่ได้เผยแพร่[ix.] Neil Peppé หลานชายของรถขุด Piprahwa รุ่นดั้งเดิมก็เช่นกัน ซึ่งได้นำเอกสารครอบครัวจำนวนหนึ่งมาจัดแสดงด้วย ซึ่งยังไม่เคยทราบถึงการมีอยู่ของเอกสารดังกล่าว ในบรรดา 'เอกสาร Peppé' เหล่านี้คือชุดจดหมายที่แลกเปลี่ยนกันระหว่าง WC Peppé กับตัวเอกหลักสองคนของละครปีพราห์วา: Dr. Führer ซึ่งเป็นผู้สำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีในฐานะของเขาในฐานะผู้สำรวจทางโบราณคดีของรัฐบาล NWP&O ได้ทำการสำรวจและขุดค้นทางโบราณคดีหลายครั้ง ในประเทศเนปาล*ทาไร* ประเทศที่อยู่ติดกับชายแดนอินเดีย และนักโบราณวัตถุ Vincent Smith, ICS ซึ่งในขณะทำการขุดพระธาตุปิปราหวากำลังรับใช้อยู่ในกองบัญชาการกองพลที่ Gorakhpur ในฐานะผู้พิพากษาเขต[NS.]

นับแต่นั้นมา เอกสาร Peppé ได้ถูกบริจาคให้กับ Royal Asiatic Society โดย Neil Peppé และสามารถเข้าถึงได้โดยนักวิชาการในห้องสมุดของ Society จุดประสงค์ของบทความนี้คือ

เพื่อตีพิมพ์จดหมายโต้ตอบ Peppé ที่เกี่ยวข้องกับการขุดพระธาตุปิปราฮวา พร้อมด้วยคำอธิบายที่จำกัดเฉพาะการอนุมานที่ดึงมาจากเนื้อหาของจดหมายเหล่านี้เพียงอย่างเดียว

ขุดพิพราหวะ

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2438 และอีกครั้งในเดือนพฤศจิกายนถึงมีนาคม พ.ศ. 2439-2540 ดร. ฟูเรอร์ ได้ทำการสำรวจและขุดค้นสถานที่หลายแห่งในเนปาล *ทาไร* ติดกับชายแดนอินเดียทางเหนือของกองโกรัขปูร์ในบริติชอินเดีย ในระหว่างงานนี้ได้ค้นพบเสาอโศกที่มีจารึกพราหมณ์ที่ Nigliva*สาคร* และที่ปาดาริยะ ซึ่งหลังนี้ระบุสถานที่เป็นสวนลุมพินี บ้านเกิดของพระพุทธเจ้าศากยมุนี การค้นพบเหล่านี้สนับสนุนให้ดร. Führer กลับมาในช่วงกลางเดือนธันวาคม พ.ศ. 2440 เพื่อดำเนินการขุดค้นครั้งใหญ่ที่เมืองสาครวา ซึ่งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางงา ซึ่งเขาเชื่อว่าเป็นกรุงกบิลพัสดุ์โบราณของศากยะซ.

Sagarwa อยู่ห่างจากชายแดนเนปาล-อินเดียไปทางเหนือประมาณ 11 ไมล์ และอยู่ห่างจาก Birdpore ไปทางเหนือประมาณ 17 ไมล์ จากนั้นเป็นสำนักงานใหญ่ของ Birdpore Estate และเป็นที่ตั้งของ WC Peppé เจ้าของบริษัท ห้าไมล์ครึ่งทางเหนือของ Birdpore และน้อยกว่าหนึ่งไมล์จากชายแดนเนปาลคือ Piprahwa*ก้อต* ในสมัยของ Peppé กองหินเทียมที่ใหญ่ที่สุดบนที่ดินของเขา ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2440 ความอยากรู้ของเขาถูกกระตุ้นโดยการค้นพบที่อยู่ทางเหนือของชายแดน เป๊ปเป้ดูแลการขุดคูน้ำข้ามเนินปีพราวาและพบว่ามันปิดทับโครงสร้างอิฐที่แข็งแรง จากนั้นเขาก็หยุดงานและแจ้ง Vincent Smith ในเมือง Gorakhpur ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2440 สมิธมาที่ Birdpore เพื่อตรวจสอบการขุดค้น โดยประกาศว่าเป็นเจดีย์อโศกและสั่งสอน Peppé เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ

ตัวอักษรสองตัวแรกในคอลเลกชัน Peppé เกี่ยวข้องกับช่วงเวลานี้ ทั้งคู่ลงวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2440 และถูกส่งไปยังPepppéโดย Smith จาก Gorakhpur หนึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวและขอแสดงความยินดีกับเป๊ปเป้ในการให้กำเนิดลูกชายของเขา ในนั้น ผู้เขียนอธิบายว่าเขาได้เขียน 'เกี่ยวกับเสาหลัก' ไว้บนกระดาษแผ่นที่สอง เพื่อให้ Peppé สามารถส่งต่อสำเนาให้นาย Gibbon พี่เขยและหุ้นส่วนรุ่นน้องใน Birdpore Estate เห็นได้ชัดว่าจดหมายฉบับที่สองนี้เขียนขึ้นเพื่อตอบกลับจดหมายฉบับหนึ่ง (ไม่มีแล้ว) จาก Peppé เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับ Asoka และเสาหลักของเขา ซึ่งต่อมา Smith ได้ตีพิมพ์หนังสือสิบสอง:

เป๊ปเป้ที่รักของฉัน

จดหมายของคุณเพิ่งได้รับ

อโศกแห่งหนังสือภาษาซีโลน ซึ่งเรียกตนเองว่าปิยะดาสีในจารึกของเขาคือจักรพรรดิแห่งอินเดีย โดยมีเมืองหลวงอยู่ที่ปัฏนา (ปาตาลีบุตร) ตั้งแต่ประมาณคริสตศักราช 259-222 เสด็จเยือนถิ่นประสูติของพระโคตมพุทธเจ้าใน พ.ศ.21NS ปีที่ครองราชย์
- ใน พ.ศ. 239 ซึ่งภายในหนึ่งหรือสองปีเป็นวันที่ของเสา Padaria และไม่ต้องสงสัยเลยว่าเป็น Nigliva หนึ่ง

วันที่พระพุทธเจ้าสิ้นพระชนม์ไม่แน่นอน แต่ส่วนใหญ่น่าจะเป็น 477 ปีก่อนคริสตกาล - ประเพณีเกี่ยวกับบ้านเกิดของเขาจึงสดใหม่ในสมัยของอโศก การเดินทางของ Huien Tsang กินเวลาตั้งแต่ 629 ถึง 645 AD เขาไปเยี่ยมชายแดนที่ไหนสักแห่งระหว่าง 630 ถึง 642 AD "วัดอาบน้ำของ Sâkyas" (เช่นครอบครัวของพระพุทธเจ้า) เป็นสระน้ำทางใต้สุดของเนิน มีเจดีย์ ๘ องค์อยู่ใกล้ ๆ กัน – ปรากฏชัดว่าอยู่ในเนินเดียวกัน. "ข้างพระสถูปเหล่านี้ อยู่ไม่ไกลนัก มีเสาหินขนาดใหญ่อยู่บนยอด เป็นรูปม้าซึ่งสร้างโดยอโศกราช ภายหลังจากการประดิษฐ์ของมังกรชั่วร้าย มันถูกหักออกตรงกลาง และล้มลงกับพื้น ข้างทางเป็นแม่น้ำสายเล็กๆ ที่ไหลลงสู่ภาคอีสาน ชาวบ้านเรียกว่าแม่น้ำน้ำมัน" (เช่น ติลาร นาดี)

ข้างบนคือของบีลxiii การแปล Julienxiv แสดงข้อความเกี่ยวกับเสา – "foudroyée par un méchant dragon. Cette colonne gît â terre, brisée par le milieu" นี่แสดงให้เห็นสายฟ้าฟาด อย่างไรก็ตามใน7NS ศตวรรษที่เสาวางกราบและมีคนตั้งขึ้นในภายหลัง - น่าจะเป็นหนึ่งในกษัตริย์ปาลาในยุคกลางของแคว้นมคธซึ่งเป็นชาวพุทธจนถึงปีค. ศ. 1100

ฉันคิดว่าถ้าฉันมีเวลา ฉันจะเขียนบทความอธิบายความสนใจของการค้นพบล่าสุดอย่างแพร่หลาย

ขอแสดงความนับถือ

VC สมิธ

สามารถอนุมานได้จากข้อสังเกตเหล่านี้ว่า WC Peppé ซึ่งเป็นวิศวกรโยธาโดยการฝึกอบรม มีความรู้น้อยเกี่ยวกับประวัติศาสตร์พุทธยุคแรกหรือพราหมณ์ปรากฤต

ตามบัญชีของ Peppé กำหนดไว้ใน *วารสารราชสมาคมเอเชีย* ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2441xv, ทรงขุดพระสถูปปิพระวาต่อหลังคริสต์มาส พ.ศ. 2440 หลังจากขุด 'อิฐแข็งในดินเหนียว 18 ฟุต' คนงานของเขาได้เปิดหีบหินขนาดใหญ่ซึ่ง Peppé คำนวณว่ามีน้ำหนัก 1,537 ปอนด์ (ดู *มะเดือ 1* ด้านล่าง). แม้จะหักไปสี่ตำแหน่ง แต่ฝาขวดก็ยังอยู่ในตำแหน่ง ดังนั้นจึงรักษาเนื้อหาไว้ได้ ในบัญชีที่สงวนไว้เร็วที่สุด — จดหมายส่งเมือ 20 มกราคม

ถึงผู้พิพากษาร่วมและนักสะสมของเขตบาสตี บัณฑิต รามา ชันการ์ มิสรา — เนื้อหาเหล่านี้ระบุว่าเป็น 'แจกันหินสองใบ แท่นหินหนึ่งก้อน กล่องหินหนึ่งกล่อง ชามคริสตัลหนึ่งใบ: กล่องบรรจุทั้งหมด หินชนิดต่างๆ ทองคำเปลวและ เครื่องประดับ' (ดู

รูปที่ 2)สับหก

มะเดื่อ 1. โถหิน *ในที่เกิดเหตุ* ที่ฐานพระสถูปปิพระวาห์โดยถอดฝาออก ข้างๆคือ รถเข็นที่วางเงินไว้สำหรับขนย้าย (ได้รับความอนุเคราะห์จาก Neil Peppé, Esq.)

มะเดือ 2. พระธาตุทั้ง 5 จากหีบหินปีพราหวา จารึกไว้บนฝา
ของแจกันทรงกลมขนาดเล็กสองใบ (ได้รับความอนุเคราะห์จาก Neil Peppé, Esq.)

ตามแบบร่างดินสอของคำให้การซึ่งต่อมาได้ยื่นต่อ Pandit Misra ตามคำขอของเขา WC Peppé ได้เปิดหีบหินต่อหน้าพยานสี่คน สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนจะเป็นลูกพี่ลูกน้องของ WC Peppé Allen Peppé ผู้จัดการของ Chota Nagpur Raj, EWA Judson ผู้ช่วยของ Mr. Bridgeman ผู้จัดการของ Newra Estate ที่อยู่ใกล้เคียง และลูกพี่ลูกน้องอีกคนหนึ่ง Francesco Tosco Peppé และนาง Delia Peppé ภรรยาของเขา มาจากรันชี ในร่างสำเนาฉบับเดียวกันนั้น Peppé ได้รับรองว่าวัตถุโบราณทั้งหมดจากหีบพร้อมกับภาชนะไม้ที่พังซึ่งพบนั้น ถูกบรรจุในขวดสองใบ หลังจากนั้นได้ส่งมอบให้กับบัณฑิต Misra ที่ Basti:

> ข้าพเจ้าขอรับรองว่าทั้งสองโอ่งนี้บรรจุกระดูกและไม้และฝุ่นซึ่งพบในโกศต่างๆ และนอนหลวมในหีบที่ข้าพเจ้าขุดขึ้นมาในสถูปที่ปิประวาห์ในพ.ศ. BDNWP [นิคมอุตสาหกรรมนก อำเภอบาสตี จังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือ] . . . กระดูกเหล่านี้มีฝุ่นไม้และอื่น ๆ ถูกเก็บไว้ในขวดเหล่านี้ภายใต้การดูแลซึ่งกันและกัน [?] และพวกเขาไม่ได้ถูกดัดแปลงในทางใดทางหนึ่ง ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้เห็นพวกเขายกเว้นต่อหน้าฉัน & ฉันมีความมั่นใจอย่างเต็มที่ในการพูดว่าพวกเขาเป็นเหมือนที่พวกเขาค้นพบโดยฉัน[สิบสอง]

จดหมายฉบับที่สามเรียงตามลำดับเวลามาจาก Vincent Smith ที่ Gorakhpur ลงวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2441 แต่ดำเนินต่อไปเมือวันที่ 20 มกราคม เป็นการตอบรับจดหมายจากเป๊ปเป้ (ไม่มีแล้ว) อย่างกระตือรือร้น ซึ่งส่วนใหญ่น่าจะเขียนเมือวันที่ 18 มกราคม[xviii] :

เป๊ปเป้ที่รักของฉัน

การค้นพบของคุณที่ Piprahwah นั้นน่าสนใจมาก ฉันส่ง Archaeol ใหม่เล่มหนึ่งให้คุณ รายงานการสำรวจซึ่งให้บัญชีของการค้นพบที่คล้ายกันใน Madras Presy [ประธานาธิบดี][สิบหก] ขนาดที่ใหญ่โตของหีบหินของคุณนั้นน่าทึ่งมาก และฉันเชือว่าพระธาตุนั้นเป็นของที่นับถืออย่างสูง ฉันคิดว่าไม่มีร่องรอยของจารึก

ฉันหวังว่าคุณจะเขียนเรื่องราวโดยละเอียดเกี่ยวกับการสำรวจของคุณพร้อมกับแผน ส่วนต่างๆ และระดับความสูง ฉันจะมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะสือสารกับ Royal Asiatic Society ในลอนดอนหรือ Bengal Asiatic Society ในกัลกัตตาแล้วแต่คุณต้องการ ภาพวาดและรูปถ่ายของวัตถุหลักที่พบจะเป็นที่สนใจอย่างมากและอาจรวมหรือ [อ่านไม่ออก] ไว้ด้วยกันในจานหนึ่งหรือสองแผ่น

ภายใต้พระราชบัญญัติ Treasure Trove คุณควรแจ้งการค้นพบอย่างเป็นทางการกับ Collector - รัฐบาลมีสิทธิ์ที่จะสันนิษฐานได้ต่อการค้นพบดังกล่าว บางทีคุณอาจรู้สึกอยากนำเสนอสิ่งที่ค้นพบไปยังพิพิธภัณฑ์อินเดียกัลกัตตาหรือพิพิธภัณฑ์รัฐบาลลัคเนา

ควรมีการสำรวจพื้นที่ทั้งหมดรวมทั้งชิ้นส่วนที่ขุดและส่วนที่ยังไม่ได้ขุด หากคุณเลือกที่จะเพิ่มแบบสำรวจของไซต์อื่น ๆ ที่เห็น พวกเขาจะเป็นที่สนใจ

จากความลาดชัน ข้าพเจ้าเชือว่าสถูปนั้นเป็นสถูปสมัยก่อน ซึ่งอยู่ก่อนคริสต์ศักราชตอนต้น ซึ่งกล่าวโดยคร่าว ๆ ว่ามีอายุไม่ต่ำกว่า 2,000 ปี

ที่ล้อมทางทิศตะวันออกเห็นได้ชัดว่าเป็นอารามขนาดเล็ก คุณอาจพบในนั้น อุจจาระหิน (*เชากิ)* และอัตราต่อรองและสิ้นสุด มันอาจจะถูกขุดขึ้นมาอย่างสมบูรณ์ด้วยความได้เปรียบและการสำรวจสังเกตขนาดของอิฐและรายละเอียดการวัดทั้งหมด

จดหมายฉบับที่สองลงวันที่ 20 มกราคม:

มากที่ฉันเขียนในตอนเช้า

ฉันอยู่ในศาลและพิจารณารายการคดีของฉันแล้ว เป็นไปไม่ได้ที่ฉันจะออกไปทันที เราจะไป Eclipse โดยรถไฟขบวนพิเศษในวันที่ 22NS และฉันมีเซสชั่นในวันที่24NS, 25NS และอาจจะเป็น26NS. (ลาก่อนคุณรู้เกี่ยวกับรถไฟพิเศษบน 22NS – เริ่มเวลา 7.30 น. – กลับจาก Ekmen [?] เวลา 14.30 น. – ครบกำหนดใน Gorkhpur เวลา 19.15 น. Carlnam [?] รับประทานอาหารกลางวันที่ Ekmen ให้วอล์คเกอร์รู้ว่าคุณคือ

มา – ค่าโดยสาร Rs 11-14) เร็วที่สุดที่ฉันสามารถเริ่มต้นได้คือคืนวันที่26NS ถึงที่ของคุณเวลา 9 โมงเช้าในวันที่27NS หลังจากนอนที่ Uskar [Uskar Bazaar] หรือฉันคิดว่าฉันควรออกไปโดยรถไฟตอนเช้าของ27NS (ซึ่งเป็นวันหยุด) วันพฤหัสบดีที่จะออกจากวันศุกร์และวันเสาร์และฉันสามารถกลับมาในวันอาทิตย์

ภรรยาของฉันขอบคุณสำหรับคำเชิญที่กรุณา และถ้าไม่มีอะไรเกิดขึ้นเพื่อขัดขวางเธอ ยินดีที่จะมากับฉัน เราเสียใจที่ทราบว่าคุณ Peppé ไม่สบาย และหวังว่าเธอจะหายดี

แน่นอนว่าคุณอาจจะต้องการเดินทางของคุณเร็วกว่านี้ ถ้าไม่รอฉัน ถ้าคุณต้องการให้ฉันมา นี่เป็นคนเดียวที่ฉันสามารถจัดการได้

จำฉันไว้กับจอร์จ ด้วยความ

เคารพอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

VC สมิธ

จากจดหมายฉบับนี้มัน เป็นไปได้ที่จะคาดเดา: ประการแรก Smith ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการเปิดหีบหิน ประการที่สอง หน้าที่การงานของเขาทำให้เขาไม่สามารถไป Birdpore เพื่อดูกล่องและสิ่งของภายในได้ก่อนวันที่ 27 มกราคม สำหรับคำแนะนำของ Smith ที่ Peppé ควรรายงานสิ่งที่เขาค้นพบต่อ Collector ในพื้นที่ จะสังเกตได้ว่า Peppé ได้ทำไปแล้วเมื่อถึงเวลาที่เขาได้รับจดหมายจาก Smith เมื่อได้รับข้อมูลนี้ Pandit Misra เมื่อวันที่ 26 มกราคมได้รายงานการค้นพบต่อรักษาการผู้บัญชาการที่ Gorakhpur, Dr. William Hoey, ICS, นักโบราณวัตถุและนักประวัติศาสตร์สันสกฤตที่ได้รับการยอมรับxx.

ตัวอักษรตัวที่สี่ในลำดับคือตัวแรกจาก Dr. AA Führer มันคือวันที่ 19 มกราคมและมุ่งหน้าไปที่ 'Camp Kapilavastu' - ชื่อFührerได้มอบให้กับสถานที่ขุดค้นของเขาที่ Sagarwa:

เรียน คุณเป๊ปเป้

ข้าพเจ้ามีพันธะผูกพันอย่างยิ่งต่อท่านสำหรับจดหมายอันแสนกรุณาของท่านเมื่อวันวานนี้ และขอถือโอกาสนี้แสดงความยินดีกับท่านอย่างเต็มที่กับความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในการขุดส่วนหนึ่งของปีประวากต กรุณาตรวจดูให้ดีว่าหีบหินหรือชามหินอื่น ๆ ที่พบไม่มีจารึก สิ่งใด ๆ อาจให้เบาะแสสำหรับวันที่ของสถูปนั้น

ฉันควรจะยินดีที่จะตอบรับคำเชิญของคุณให้มาดูการขุด แต่ฉันไม่สามารถออกจากการขุดที่นี่ได้แม้แต่วันเดียวเนื่องจากผู้ที่เก่งกว่า 200 คนในปัจจุบันที่ทำงานจะสร้างความเสียหายอย่างมากให้กับขณะนี้มีการขุดพบอาคารหากไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตามฉันยินดีที่จะมาเกี่ยวกับ15NS กุมภาพันธ์ เมื่อชาวเนปาล

รัฐบาลจะปิดงานสำหรับฤดูกาลทีนี แต่ถ้าชอบก็ยินดีขุดต่อไปตั้งแต่ประมาณ10NS เดือนมีนาคม และทำการสำรวจอย่างแน่วแน่ของอาคารทีขุดพบและภาพวาดอย่างระมัดระวังของโลงศพทีขุดพบและเนือหาในนัน

หากคุณเห็นชอบ โปรดยุติการขุดค้นจนกว่าฉันจะควบคุมมันได้ เนืองจากพวกฉ้อฉลอาจรบกวนแผนเดิมของอาคาร หากไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม ฉันแทบไม่ต้องพูดว่าฉันจะไม่ใช้ข้อมูลส่วนตัวของคุณ และเก็บเรืองทังหมดไว้คนเดียว

หากคุณต้องการส่งจดหมายสองสามบรรทัด โปรดติดต่อ c/o PO Shohrutganj, Basti District

เชือฉัน

ขอแสดงความนับถือ

A. Fuhrer

พีซี ขออภัยการเขียนด้วยลายมือทีไม่ดีเนืองจากฉันเป็นตะคริวของนักเขียน

จดหมายฉบับนือนุญาตให้ใช้การอนุมานได้หลายประการ ประการแรก WC Peppé เกือบจะเขียนถึง Smith และ Führer ในวันเดียวกันที 18 มกราคม เพือแจ้งให้พวกเขาทราบถึงการค้นพบของเขา ซึงบ่งชีว่าหีบหินน่าจะเปิดออกมากทีสุด ในวันเดียวกันนันหรือวันก่อนหน้านัน ประการทีสอง Peppé ไม่ได้เห็นจารึกในขันตอนนี ประการทีสาม Führer เช่นเดียวกับ Smith ได้รับการขัดขวางจากภาระผูกพันในการทำงานจากการตรวจสอบการขุดและสิงประดิษฐ์ Piprahwa เป็นเวลาบางวัน ที Smith และ Führer ควรขอให้ Peppé มองหาคำจารึกนันเป็นคำตอบทีเหมาะสมอย่างยิง เนืองจากทังคู่รู้ว่าโลงศพของชาวพุทธจำนวนมากที Sir Alexander Cunningham ค้นพบที Sanchi และทีอืน ๆ มีจารึกอยู่

นอกจากนียังมีเหตุผลทีจะคาดเดาว่าคำตอบของ Smith และFührer ลงวันที 19-20 มกราคม และ 19 มกราคม ไม่สามารถรับ Peppé ใน Birdpore ได้ก่อนวันที 20 มกราคม

เมือวันที 19 มกราคม — และด้วยเหตุนี *ก่อน* ได้รับจดหมายของ Smith และ Führer เพือขอให้เขาค้นหาคำจารึก — Peppé พบเพียงคำจารึกดังกล่าวบนฝาของแจกันสตีไทต์ทีมีขนาดเล็กกว่าทังสอง หลักฐานนือยู่ในการออกเดทของบันทึกทีลงนามโดย Peppé (See*มะเดือ 3).*

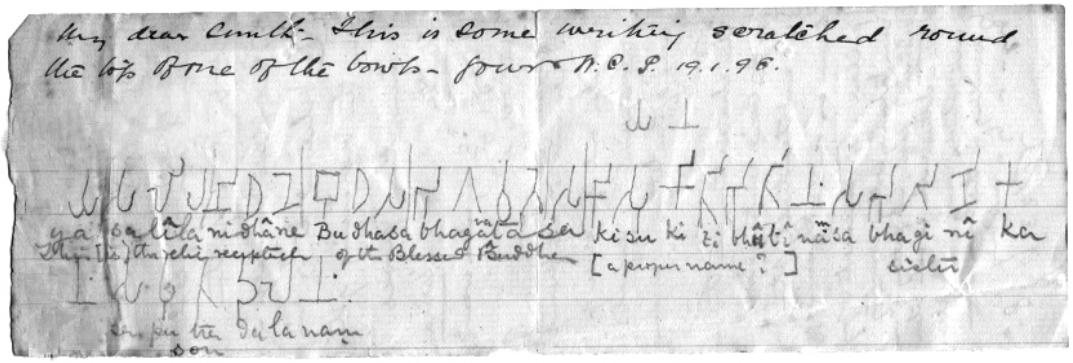

มะเดือ 3. เศษกระดาษจาก WC Peppé ถึง Vincent Smith พร้อมสำเนาจารึก Piprahwa ที่วาดด้วยมือและความพยายามครั้งแรกของ Smith ในการแปล (ได้รับความอนุเคราะห์จาก Neil Peppé, Esq.)

บันทึกนี้เขียนด้วยหมึกบนด้านหนึ่งของแถบกระดาษแคบๆ ที่ฉีกขาดตามขอบด้านล่าง บันทึกย่อนี้เขียนว่า:

> สมิ ธ ที่รักของฉัน – นี่คือการเขียนบางส่วนที่ขีดรอบด้านบนของชามใบหนึ่ง
> – ของคุณ WCP 19.1.98.

ด้านล่างห้าบรรทัดนี้ใช้ดินสอเขียนตามอักขระ Brahmi สองบรรทัด ภายใต้สิ่งเหล่านี้ เขียนด้วยดินสอเช่นกัน แต่ในมือของ Vincent Smith มีการทับศัพท์และการแปลบางส่วน:

> *Y salîla nidhâne Budhasa bhagvatasa ki su ki ti bha ti nam sa bhagi nî กา*
> นี้ [คือ] ที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า [ชื่อจริง?] น้องสาว
> *น้ำซับ น ตรา ดา ลา นัม*
> ลูกชาย

เขียนด้วยปากกาด้านหลังบันทึกนี้เป็นคำตอบของ Vincent Smith ลงวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2441:

> พระธาตุดูเหมือนจะเป็นของพระพุทธเจ้าเอง – (กล่าวคือเชื่อว่าเป็นของพระองค์) เป็นจุดเริ่มต้นของการจารึกที่พิสูจน์ ศิลลา = สันสกฤต สารีราม "ร่างกาย" คำปกติสำหรับ "พระธาตุ"
>
> ฉันไม่สามารถเข้าใจส่วนที่เหลือได้ในขณะนี้ – อาจมีจดหมายบางฉบับที่คัดลอกมาอย่างผิดพลาด
>
> อักขระและภาษาเป็นภาษาของศตวรรษที่ 3 ก่อนคริสตกาล และเหมือนกับบนเสา Rummindei [ที่ลุมพินี] อย่างมาก สำเนาถูกต้อง

สามารถนำกระดาษทิชชู่เปียก (บาดานู) ให้เปียก แล้วใช้แปรงปัดผ้าซับมัน เพื่อให้ได้เผือก ซึ่งจะทำให้ชัดเจนได้โดยการขีดเส้นเมื่อแห้ง หรือโดยการถู

วีซีเอส 23.1.98.

สมิธมาพร้อมกับจดหมายฉบับนี้ซึ่งลงวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2441 ด้วยว่า

เป๊ปเป้ที่รักของฉัน

การค้นพบของคุณกลับกลายเป็นว่าน่าสนใจมากกว่าที่เราคิดไว้ เนื่องจากกระดูกที่ผู้ฝากเชื่อว่าเป็นกระดูกของพระพุทธเจ้าเอง สิ่งนี้อธิบายขนาดหน้าอกที่ผิดปกติและสิ่งของล้ำค่าจำนวนมากที่มาพร้อมกับเงินฝาก อักขระอาจจะเร็วที่สุดเท่าที่ 300 ปีก่อนคริสตกาล

วันที่ที่แน่นอนของการประสูติและการสิ้นพระชนม์ของพระพุทธเจ้ายังคงเป็นที่ถกเถียงกัน แต่คุณอาจใช้ดอกไม้ของเขาเป็น 500 ปีก่อนคริสตกาล Rhys Davids ได้ลองวันที่ในภายหลัง แต่ไม่สามารถล้างได้[xxi]

อโศก (ปิยะทสี) จักรพรรดิแห่งอินเดีย – ดอกไม้ประมาณ 270 ปีก่อนคริสตกาล วันที่แน่นอนมี [ ] [ ] ยังไม่ได้รับการแก้ไข แต่เราทราบประมาณที่แน่นอน

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

VC สมิธ

เราเห็นสุริยุปราคาดี

เห็นได้ชัดจากการเขียนจารึกด้วยดินสอของ Peppé ว่าเขาละเว้นบางจุดที่ละเอียดกว่านั้น เช่น สามเหลี่ยมสามจุดที่ขึ้นต้นคำแรกและจุดต่อไปที่ตอนท้าย ดังนั้น Smith จึงอ่านว่า *ย่า* ค่อนข้างมากกว่า *แยม* นี่เป็นการเข้าใจผิดที่บุคคลที่เพิกเฉยต่ออักษรพรหมจรรย์จะทำให้เข้าใจผิด จะสังเกตด้วยว่าสมิ ธ ล้มเหลวในการทำความเข้าใจครึ่งหลังของจารึกส่วนหนึ่งเป็นเพราะเขาพลาดคำสำคัญ*ซากิยานัม (*ของพระศากยะ')[xxxi,] โดยไม่รู้ตัวว่าสองลักษณะสัมพันธการก *ยานัม* วางด้วยตัวเองเหนือบรรทัดแรกในการแสดงผลของ Peppé ไม่ใช่รอยขีดข่วนแบบสุ่ม แต่ถูกกำหนดไว้ที่นั่นโดยเจตนา - สันนิษฐานว่าเพิ่มโดยผู้จารึกดั้งเดิมหลังจากละเว้นจากบรรทัดหลักโดยไม่ได้ตั้งใจ นี่เป็นข้อผิดพลาดที่ผู้ปลอมแปลงแทบจะไม่ได้ทำเลย (ดู*รูปที่ 4).*

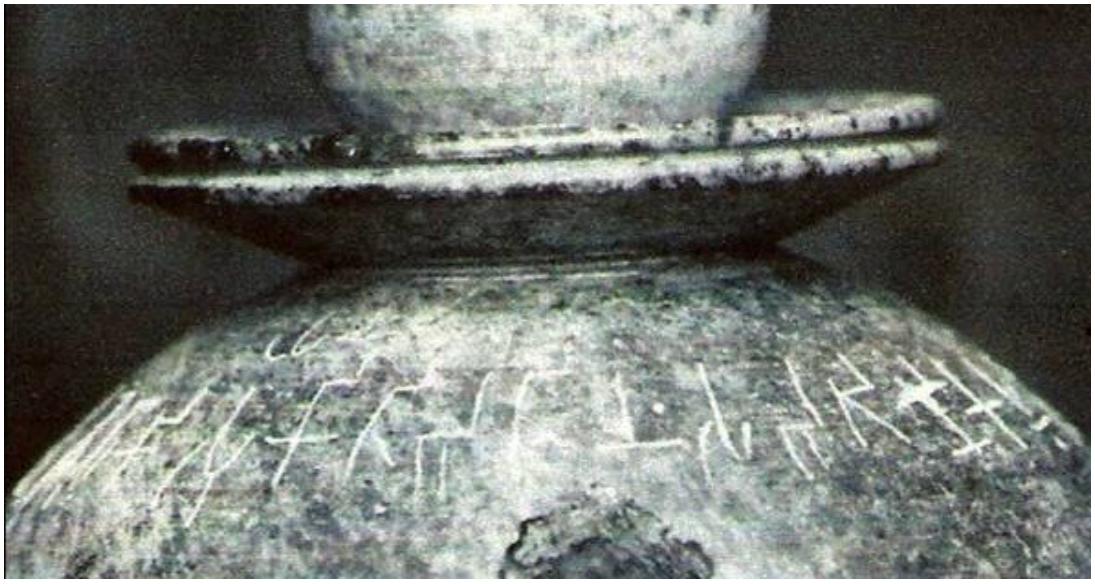

มะเดือ 4. ส่วนหนึ่งของคำจารึกที่ตัดเข้าไปที่หน้าปกของแจกันโบราณสตีไทต์สองใบที่มีขนาดเล็กกว่า เห็นได้ชัดว่าผู้จารึกไม่มีที่ว่างและต้องเพิ่มตัวอักษรสองตัวเหนือบรรทัด (รายละเอียด เอเชีย และ Africa Collection หอสมุดแห่งชาติอังกฤษ)

ยังไงก็ต้องถามต่อว่าเป๊ปเป้พลาดคำจารึกไปได้อย่างไร เมือเนื้อหาของหีบหินถูกเปิดเผยครั้งแรกในหรือประมาณวันที่ 18 มกราคม โชคไม่ดีที่เราไม่ทราบถึงเงือนไขในการเปิดหีบหินและนำเนื้อหาไปที่บ้าน Birdpore แม้ว่ารูปถ่ายของหีบนั้น*ในที่เกิดเหตุ* แต่ไม่มีฝาปิด (*มะเดือ 1)* แสดงว่าเอาของในนั้นออกในขณะที่ถังยังนิ่งอยู่ *ในแหล่งกำเนิด* น่าจะเป็นเพราะมันหนักเกินไปที่จะเอาออกโดยไม่เสียงกับพวกเขา มีเหตุผลที่จะสันนิษฐานว่าจดหมายฉบับแรกของ Peppé ที่เขียนถึง Smith และ Führer ก่อนที่เขาจะมีเวลาตรวจสอบพระธาตุและของถวายโดยละเอียดในวันรุ่งขึ้น—และในที่นี้ควรให้ความเห็นเกียวกับขนาดอันน่าทึงของสิ่งถวายเหล่านั้นจำนวนเท่ากับ บาง 1,200 รายการแต่ละรายการ[xxiii] แจกันสตีไทต์ที่มีคำจารึกนั้นมีขนาดไม่ใหญ่นัก Peppé อธิบายว่า 'สูง 6 นิ้วและเส้นผ่านศูนย์กลาง 4 นิ้ว'[xxiv]

จดหมายฉบับถัดไปตามลำดับเวลาในเอกสาร Peppé แสดงให้เห็นว่า เช่นเดียวกับการทำสำเนาคำจารึกสำหรับ Vincent Smith WC Peppé ก็ทำสำเนาอืนๆ ด้วย ซึงเขาส่งไปยัง Dr. Führer ที Sagarwa อีกสองฉบับ Führer ตอบกลับจากค่ายของเขาเมือวันที่ 24 มกราคม:

> เรียน คุณเป๊ปเป้
>
> ข้าพเจ้ามีพันธะผูกพันอย่างยิงต่อท่านที่กรุณาส่งแผนการขุดค้น รูปถ่ายโลงพระธาตุ และสำเนาคำจารึกบน

ฝาชามใบหนึ่ง จากการชำเลืองมองคร่าวๆ ฉันสามารถพูดได้อย่างปลอดภัยว่าศาลของคุณมีพระธาตุแท้ของพระพุทธเจ้า เนื่องจากการอ่าน "Bhudasa Bhagavaton' ค่อนข้างชัดเจน นี่เป็นการค้นพบที่ยอดเยี่ยมอย่างแท้จริง และคุณได้ให้บริการที่ยอดเยี่ยมแก่ประวัติศาสตร์สมัยโบราณด้วยการขุดค้น สถานที่นี้ยังคงอยู่ในบริเวณโดยรอบของกรุงกบิลพัสดุ์ อย่างน้อยก็ภายในแคว้นศากยะ

ฉันยินดีที่จะทำตามแผนของอาคารเมื่อมาในวันที่15NS และถ้า [ ] [ ] [ ] สำหรับการสำรวจยังเนินอื่นๆ ในละแวกใกล้เคียงและถนนโบราณไปยังกรุงกบิลพัสดุ์

ฉันยินดีที่จะพบคุณและคุณ V. Smith หากคุณสามารถจัดการ [ ] [ ] แต่คุณจะต้องพยายามอย่างมาก เพราะระยะทางจากที่นี่ไปยัง Birdpur นั้นแน่นอน 18 หรือ 20 ไมล์ ถ้าไม่มากกว่านั้น กรุณาแจ้งให้เราทราบ [ ] [ ] [ ] เมื่อคุณตั้งใจจะมาเนื่องจากเป็นเรื่องยากมากที่จะได้รับเสบียงที่นี่และฉัน [ ] อย่างน่ากลัว [ ] อะไรก็ตาม

ฉันจะแจ้งให้คุณทราบทันที

ขอแสดงความนับถือ

A. Fuhrer

แม้ว่าบางตอนในจดหมายของ Dr. Führer จะยังไม่ถูกถอดรหัส แต่ก็ค่อนข้างชัดเจนว่าเขาตกลงที่จะพบกับ Smith และ Peppé ที่ค่ายของเขาในเนปาล การประชุมนั้นเกิดขึ้นในวันศุกร์ที่ 28 มกราคม[xxxv], หลังจากการมาถึงของสมิธที่ Birdpore ในเช้าวันพฤหัสบดีที่ 27 มกราคม และตามที่ได้จัดเตรียมไว้ในจดหมายของเขาเมื่อวันที่ 20 มกราคม รายงานการเยี่ยมครั้งนี้ของ Smith ในภายหลังไม่ได้กล่าวถึง Piprahwa แต่อย่างใด โดยทั้งหมดเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของ Dr. Führer[xxvi]

จดหมายฉบับต่อไปของ Dr. Führer จากค่ายของเขาที่ Sagarwa ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์:

เรียน คุณเป๊ปเป้

โปรดยอมรับ [ ] ขอบคุณสำหรับจดหมายกรุณาของคุณในวันนี้และเสื้อสวย ๆ [ ] คุณนาย Peppé ได้โปรดส่งมาให้ฉันด้วย ฉันหวังว่าจะอยู่ที่ปีประวาคตในวันที่22NS กุมภาพันธ์ ตามที่กัปตัน Bir Jung [เจ้าหน้าที่ประสานงานชาวเนปาล] กล่าวว่าเขาไม่สามารถอยู่ที่นี่ได้อีกต่อไป แม้ว่าเราจะใช้เงินไปเพียง 800/- จาก 2000/- ที่ถูกคว๋าบาตรโดย Durbar ของเนปาล ปัจจุบันข้าพเจ้าได้เริ่มขุดวัดสิงโตเก่าแก่ซึ่งมีอยู่ที่ [ ] ที่บ้านของพระพุทธเจ้าโคตมะและเนื่องจากฐานรากเพิ่งถูกเปิดเผย ข้าพเจ้ากลัวที่จะทิ้งพวกขี้โกงไว้ที่นี่ตามลำพัง ข้าพเจ้าจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งหากท่านกรุณาแนะนำคนของท่านให้เปิดอารามซึ่งอยู่ใกล้ๆ สถูป [ ] เมื่อมาถึงปีประวาคต ข้าพเจ้าจะลองหาราวบันไดรอบพระสถูป

ฉันได้เขียนจดหมายถึงรัฐบาลเพื่อคว๋าบาตรให้ใช้ 3000/- ซึ่งยังคงมีอยู่ในงบประมาณของเรา ดังนั้นฉันหวังว่าฉันจะสามารถให้คุณจ่ายเงินสำหรับ coolies ของคุณ

ในเจดีย์สีเหลี่ยมเล็กๆ หลังหนึ่งที่คุณเห็นทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทะเลสาบ ข้าพเจ้าพบโกศทองสัมฤทธิ์เนื้อดีพร้อมพระบรมสารีริกธาตุ โกศมีรูปร่างเดียวกับที่พบในเมืองกรีกโบราณ ข้าพเจ้าไม่เต็มใจที่จะให้คำแปลฉบับสมบูรณ์ของจารึกบนโลงศพของศาลเจ้าแก่ท่าน เนื่องจากข้าพเจ้ายังไม่สามารถเข้าใจความหมายของคำสุดท้ายของมันได้ ฉันจะอย่างไรก็ตาม [ ] จัดหาคุณในไม่ช้าด้วย

ได้โปรดบอกเจ้าชาย [?] จิณวราวรรณศา[xxvii] [?] จาก Bunri [?] มาที่ Sagrawah ที่ค่ายของฉันทันทีที่เขาทำงานของคุณเสร็จ ฉันบอก [ ] สุดท้าย
[ ] ที่จะมารุมมินเดในต้นเดือนกุมภาพันธ์และเขาอาจจะไปที่นั่นแล้วหรือพร้อมที่จะไปที่นั่น

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

A. Fuhrer

ดร.ฟูเรอร์ ได้ส่งสำเนาคำจารึกปีพระวาของเป๊ปเป้ไปยังฉบับเก่าของเขา อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ Georg Bühler แห่งมหาวิทยาลัยเวียนนา และขณะนี้กำลังรอรับงานแปลของเขา[xxviii] จดหมายฉบับต่อไปและฉบับสุดท้ายจาก Sagarwa ลงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2441:

เรียน คุณเป๊ปเป้
โปรดยอมรับคำขอบคุณจากใจจริงที่กรุณาส่งจดหมายของภรรยาและกระดาษมาให้ฉัน เราเพิ่งเสร็จงานของเราในวันนี้ และพรุ่งนี้ฉันจะไปลอริ คูดัน ใกล้กับเตาลิฮอน [เตาลิฮาวา] ซึ่งมีเสาอโศกอีกแห่ง [ ] แห่ง ฉันหวังว่าจะมาถึงปีประวาคตในเย็นวันศุกร์ [เช่น 26 กุมภาพันธ์] เวลาประมาณหกโมงเย็น และจะดีใจที่ได้พบคุณในเช้าวันเสาร์เพื่อดูว่าจะทำอะไรในฤดูกาลหน้าเพราะฉันกลัวว่าจะเป็น แทบจะเป็นไปไม่ได้เลยที่ฉันจะเริ่มทำงานในฤดูกาลนี้ เนื่องจากฉันต้องไปที่ Khajnapore [?] ใน Bundelkhand เพื่อทำงานเร่งด่วน แน่นอน คนเขียนแบบของฉันจะเตรียมภาพวาดของสถานที่ [ ] [ ] โดยคุณ และจะทำรูปถ่ายของโลงศพที่ระลึกทั้งหมด และเนื้อหาในนั้น หากคุณจะกรุณาอนุญาตเชือฉัน,

ขอแสดงความนับถือ

A. Fuhrer

นอกจากนี้ ใน Peppé Papers ยังมีบันทึกย่อสองฉบับ ทั้งสองฉบับไม่ระบุวันที่ ครั้งแรกดูเหมือนจะเป็นสำเนาที่สองและระมัดระวังมากขึ้นของจารึก Piprahwa ที่ทำโดย WC Peppé น่าจะเป็นการตอบสนองต่อจดหมายของ Smith เมื่อวันที่ 19 มกราคม (ดู*รูปที่ 5)*

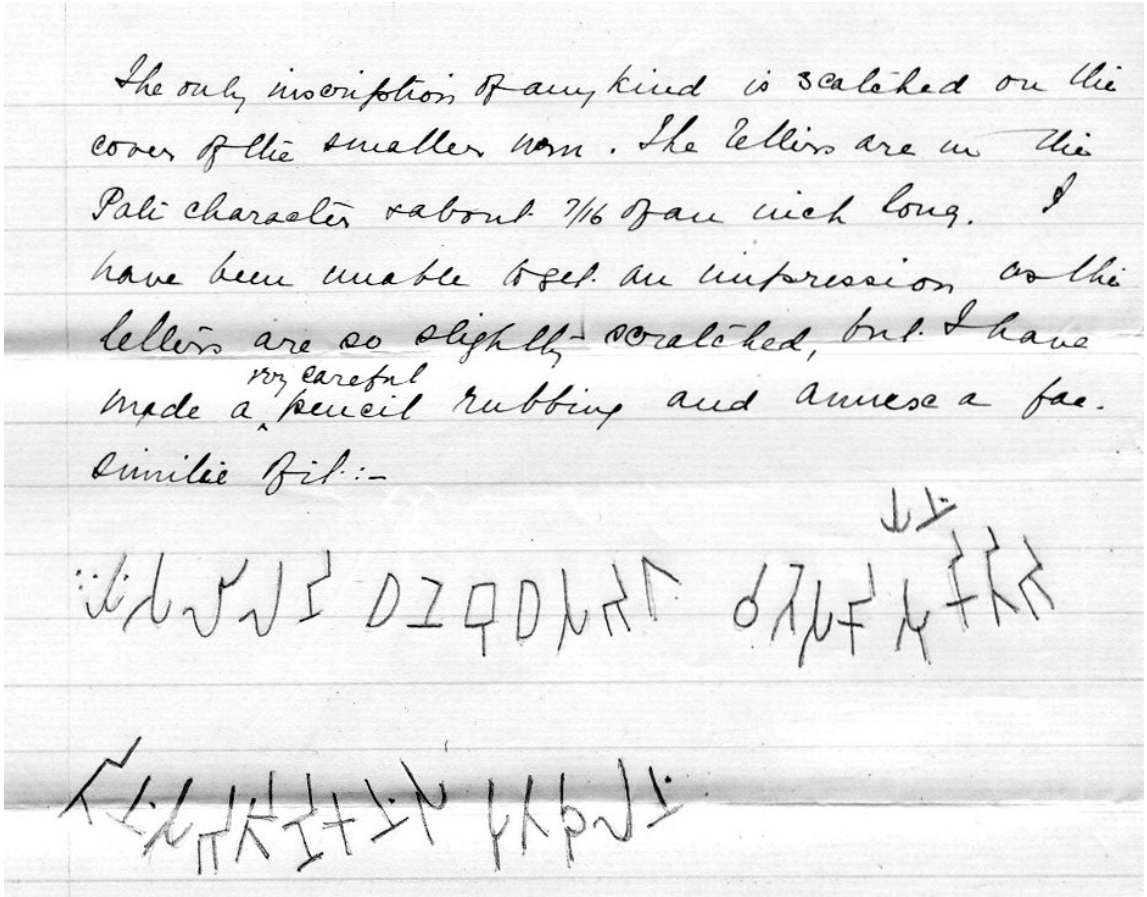
The only inscription of any kind is scratched on the cover of the smaller urn. The letters are in the Pali character about 3/16 of an inch long. I have been unable to get an impression as the letters are so slightly scratched, but I have made a very careful pencil rubbing and annex a fac. similie of it:-

มะเดือ 5. แม้ว่าจะไม่ระบุวันที่ แต่บันทึกนี้ดูเหมือนจะเป็นตัวแทนของสำเนาฉบับที่สองและปรับปรุงให้ดีขึ้นของ จารึกปีพระวาโดย WC Peppé (ได้รับความอนุเคราะห์จาก Neil Peppé)

บันทึกของ Peppe อ่านว่า:

> มีเพียงจารึกชนิดใดชนิดหนึ่งเท่านั้นที่มีรอยขีดบนฝาโกศที่เล็กกว่า ตัวอักษรเป็นอักษรบาลี ยาวประมาณ 3/16 นิ้ว ฉันไม่สามารถสร้างความประทับใจได้เนื่องจากตัวอักษรมีรอยขีดข่วนเล็กน้อย แต่ฉันได้ทำการถูอย่างระมัดระวังและแนบแฟกซ์ [sic] ของมัน:-

สิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นคำตอบของ Smith ในรูปแบบของการทับศัพท์ครั้งที่สองและการแปลนั้นยังไม่ระบุวันที่ การทับศัพท์นั้นเขียนด้วยหมึกแล้วจึงแปลด้วยดินสอ:

แยม *salilanidhane* *พระพุทธเจ้า* *ภควาโต*

นี้ (เป็น) ในถาดพระบรมสารีริกธาตุ (ของ) พระพุทธเจ้า (มีความสุข)

ศากยนาม สุกิตติภาตินาม สุภคินิกานาม

ของศากยญาติพี่น้อง (ผู้สูงศักดิ์) ของพี่น้องประชาชน

โสปุตตะ [ม] ดาลานัม.

กับบุตร [-] ส่วน (เครื่องบูชาตามคำปฏิญาณ)

นี้เป็นเครื่องเซ่นจากภราดรอันสูงส่งของศากยะ กับโอรสและโอรสธิดา

ด้านล่างนี้เป็นลายมือของ WC Peppé สองบรรทัดที่เขียนด้วยหมึก:

นี่เป็นเอกสารฉบับเดียวที่ฉันมีที่นี่ ไฟล์ทั้งหมดอยู่ใน G.pore

[โกรัก hpur] – ฉันจะส่งพวกเขาจากที่นั่นถึงคุณ

WCP

เอกสาร Peppé ประกอบด้วยจดหมายอีกสองฉบับจาก Vincent Smith ส่งจาก Gorakhpur ลงวันที่ 3 มีนาคมและ 28 มีนาคม พ.ศ. 2441 และจดหมายอีกสองฉบับจาก Dr. AA Führer จาก Lucknow Museum ลงวันที่ 31 มีนาคม และ 1 เมษายน พ.ศ. 2441 อย่างไรก็ตาม จดหมายเหล่านี้และจดหมายอื่นๆ จากผู้สือข่าวต่าง ๆxxxx ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบทความนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นว่าบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้รับจากจดหมายเหล่านี้ เป็นไปไม่ได้ทางร่างกายสำหรับ Smith หรือ Führer ไม่ว่าจะกระทำโดยลำพังหรือสมรู้ร่วมคิดที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับ พิพราวาพบก่อนที่จารึกจะเป็นที่รู้จัก

บทสรุป

ชื่อของ Dr. Anton Alois Führer, William Claxton Peppé, Vincent Smith และ Dr. William Hoey ล้วนถูกหยิบยกมาเป็นผู้ลอบโจมตีทางโบราณคดี ไม่ว่าจะกระทำโดยลำพังหรือสมรู้ร่วมคิดร่วมกัน อย่างไรก็ตาม Peppé Papers แสดงให้เห็นว่า:

1. Peppé เขียนถึงทั้ง Smith และ Führer มากที่สุดเมื่อวันที่ 18 มกราคม โดยแจ้งให้ทราบถึงสิ่งที่ค้นพบ แต่ไม่มีการอ้างอิงถึงจารึกใดๆ
2. Führer ตอบกลับเมื่อวันที่ 19 มกราคม และ Smith ในวันที่ 19-20 มกราคม ทั้งสองขอให้ Peppé มองหาจารึก
3. เมื่อวันที่ 19 ม.ค. *ก่อน* เมื่อได้รับคำตอบ Peppé ก็พบจารึกและ

เขียนถึงชายทั้งสองแนบสำเนาที่วาดด้วยมือ;

4. Smith ตอบเมื่อวันที่ 23 มกราคม และ Führer เมื่อวันที่ 24 มกราคม ทั้งสองได้แปลข้อความมากพอที่จะเข้าใจความหมายของคำจารึก
5. ทั้ง Smith และ Führer อธิบายในจดหมายว่างานของพวกเขาทำให้พวกเขาไม่สามารถไปเยียม Piprahwa ได้ในทันที ตลอดช่วงเวลานี้ Smith อยู่ที่ Gorakhpur และ Führer ที่ค่ายของเขาที่ Sagarwa ในเนปาล
6. แวบแรก Smith ของ Piprahwa coffer และเนื้อหาในนั้นคือเช้าวันที่ 27 มกราคม ในวันรุ่งขึ้นเขากับเป็ปเป้ก็พบกับฟูเรอร์ที่เมืองสาครวาในเนปาล

7. ในจดหมายของ Führer เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ เขาระบุว่าเขาไม่ได้วางแผนที่จะเยียมชมการขุด Piprahwa ก่อนวันที่ 26 กุมภาพันธ์ ไม่ทราบวันที่แน่นอนของการเยียมชม Birdpore แต่จดหมายของเขาระบุว่า Führer ไม่เห็นเนื้อหาของหีบหินจนกระทั่งอย่างน้อยห้าสัปดาห์หลังจากการค้นพบจารึกพระธาตุ

จากการติดต่อสื่อสารข้างต้น เป็นที่ชัดเจนว่าทั้ง Führer และ Smith ไม่สามารถเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการขุดค้น Piprahwa หรือโกศที่ระลึกก่อนที่คำจารึกจะกลายเป็นความรู้สาธารณะ ไม่มีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ Dr. Hoey ในการขุด Piprahwa ก่อนที่เขาจะได้รับหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรจาก Pandit Mishra เมื่อวันที่ 26 มกราคม หนึ่งสัปดาห์หลังจากที่ Peppé เขียนเพื่อแจ้งให้ Smith และ Führer ทราบถึงการมีอยู่ของคำจารึก ในทางตรงกันข้าม WC Peppé ผู้ขุดพระสถูปปิปราฮวา กลับมีโอกาสปลอมแปลงจารึก แต่ขาดความเชี่ยวชาญที่จำเป็นในการทำเช่นนั้น

โดยการระบุลำดับเหตุการณ์ที่ชัดเจน ตัวอักษรใน Peppé Papers จะช่วยขจัดความสงสัยที่แขวนอยู่เหนือคำจารึกปีพระวา ในท้ายที่สุด ความถูกต้องของข้อความดังกล่าวในฐานะที่เป็นข้อความของ Brahmi ที่แท้จริงและอาจเป็นต้นของยุค Mauryan นั้นอยู่ในมือของนักประพันธ์วรรณกรรม ซึ่งตอนนี้อาจรู้สึกว่าสามารถเข้าใกล้มันได้ด้วยความมั่นใจมากกว่าเมื่อก่อน

ขอบคุณ Neil Peppé ที่อนุญาตให้ฉันเข้าถึงเอกสารและรูปถ่ายของครอบครัวคุณ Sheila Hoey Middleton และ Ven S. Dhammika สำหรับคำแนะนำอันล้ำค่าของพวกเขาในการเขียนบทความนี้ และถึง Kathy Lazenbatt บรรณารักษ์ที่ Royal Asiatic Society สำหรับความช่วยเหลือที่ไม่หยุดยั้งของเธอ

อ้างอิงท้ายเรื่อง

ผม M. Willis ในการทบทวน H. Falk, *อโศกและโบราณวัตถุ. หนังสือที่มากับบรรณานุกรม, JRAS,*

3rd ซีรีส์, ฉบับที่. XXII ตอนที่ 1, 2555, น. 188.

ii H. Lüders 'ในจารึกบางพราหมณ์ในพิพิธภัณฑ์ลัคเนา', *เจอาร์เอเอส,* 2455 น. 157-79. สถานการณ์ที่แน่นอนที่นำไปสู่การเลิกจ้างของ Dr Führer นั้นไม่แน่นอน แต่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาและการร้องเรียนต่างๆ ที่มาถึงหัวในเดือนสิงหาคม-กันยายน 1898 Vincent A. Smith เล่าเรื่องราวบางส่วนของพวกเขาในหน้า 3-4 ของบทนำของเขา พีซี มูเคอร์จี*รายงานการเดินทางสำรวจโบราณวัตถุของ Tarai ประเทศเนปาล* พ.ศ. 2442 มีการอ้างอิงเพิ่มเติมใน 'การสำรวจสถานที่ประสูติของพระพุทธเจ้าในเนปาลทาไร' *รัฐบาล จังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือและ Oude, การดำเนินการของ PWD สำหรับเดือนสิงหาคม*

พ.ศ. 2442 ไฟล์หมายเลข 49 Misc., 1899 (BL P/5588), *รายงานการสำรวจทางโบราณคดีของจักรวรรดิ XXVI (ASI of Northern India Vol. VI),* สิ่งที่ส่งมาด้วย I, 1899 และล่าสุด M. Willis, 'Dhar, Bhoka และ Sarasvati: จากภารตวิทยาไปจนถึงตำนานทางการเมืองและด้านหลัง', ภาคผนวก, *เจอาร์เอเอส,* 3ฉบับที่. XXII ตอนที่ 1 2555 หน้า 149-153. พวกเขายังประทับใจในชาร์ลส์ อัลเลน *พระพุทธเจ้าและท่านศาสดา* 2002 หน้า 270-278 และใน A. Huxley *นักปราชญ์ผู้ฉ้อโกงในพม่า: รายได้ ดร. แอนทอน ฟูเรอร์* อ่านกระดาษที่ SOAS 26 ม.ค. 2549

สาม Vincent Smith เดินทางไปลัคเนาในเดือนกันยายน พ.ศ. 2441 โดยคำสั่งของรัฐบาล เพื่อสอบถามการดำเนินการของดร. ในระหว่างการประชุม สมิ ธ ท้าทายFührerเกี่ยวกับการอ้างว่าได้พบโลงศพก่อนยุคอโชกันที่จารึกไว้ว่า: 'ฉันฟ้องดร. ดร. Führer ดูเหมือนจะลาออกทันทีหลังจากการเยียม บัญชีของสมิ ธ มีอยู่ใน 'การสำรวจสถานที่ประสูติของพระพุทธเจ้าในเนปาลทาไร'*รัฐบาล จังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือและเมืองอูเด การดำเนินการของ กปปส. เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2442*File No. 49 Misc., 1899, Note 60. 'หมายเหตุ

การสำรวจกรุงกบิลพัสดุ์ โดย VA Smith, Esq., ICS ลงวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2441 [sic: พ.ศ. 2499]'.

iv AA Führer 'โบราณวัตถุของสถานที่เกิดของพระพุทธเจ้าศากยมุนีใน Tarai เนปาล', *รายงานการสำรวจทางโบราณคดีของจักรวรรดิ XXVI (ASI of Northern India Vol. VI),* พ.ศ. 2441

v 'โดยเฉพาะจารึกหนึ่งฉบับลงวันที่ Samvat 299 และจารึกไว้บนฐานของรูปปั้นขนาดเท่าตัวจริงของพระอรหันต์ Mahavura . . แสดงว่าวันที่ของกษัตริย์ Kushan แห่ง Mathura จะต้องถูกตีความเป็นอย่างอื่นมากกว่าที่มักจะทำ' อ้างโดย Vincent A. Smith พร้อมเชิงอรรถแสดงความงงงวยบนหน้า 4*เจดีย์เชนและโบราณวัตถุอื่นๆ ของมถุรา โบราณวัตถุมุตรา จังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือ และอูเด* เล่มที่ 5 การสำรวจทางโบราณคดีของอินเดีย ฉบับที่. XX, 1901.

vi ตัวอย่างแรกๆ ของข้อสงสัยที่แสดงออกสามารถเห็นได้ในการเปลี่ยนแปลงข้อความของ Vincent Smith's *ประวัติศาสตร์ยุคต้นของอินเดีย (*ค.ศ.1904) ฉบับพิมพ์ครั้งแรกมีภาพแจกันปีพราหวะเต็มหน้าโดยมีข้อความเขียนกำกับไว้ ส่วนฉบับที่สามและรุ่นต่อๆ มายังคงภาพประกอบไว้แต่ข้อความในหน้า ฉบับที่ 17 เปลี่ยนเป็นอ่านว่า 'เอกสารที่เก่าแก่ที่สุดของภาคเหนือ ครั้งหนึ่งเคยคิดว่าเป็นการอุทิศพระธาตุที่เมืองปิพระวา ซึ่งเชื่อกันว่ามีมาตั้งแต่ราว 450 ปีก่อนคริสตกาล แต่การวิพากษ์วิจารณ์เมื่อไม่นานนี้ทำให้เกิดความสงสัยในทฤษฎีนั้น ' เชิงอรรถที่เชื่อมโยงที่อ้างถึง

ผู้อ่านถึง 'Barth., *เจ เดส ซาเวนต์* ต.ค. 2449' และ '*อ.มด.,* 2450 น. 117-24'.
vii TA เฟลป์ส, *ลุมพินีในการพิจารณาคดี: เรื่องราวที่บอกเล่า,* www.lumkap.org.uk, 2001.

viii ฮักซ์ลีย์ *อ้าง*

ix TA เฟลป์ส, *การหลอกลวงของ Piprahwa;* เอ. ฮักซ์ลีย์ *ความตายของ George Bühler และผลกระทบต่อ Piprahwa*

NS Vincent Smith อาจเป็นที่รู้จักดีที่สุดในเวลานี้สำหรับเขา *คู่มือการตั้งถิ่นฐานสำหรับจังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือ* พ.ศ. 2424 แต่ได้ตีพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับโบราณคดีท้องถิ่นจำนวนหนึ่ง ได้แก่ *เหรียญกษาปณ์ของต้นหรือราชวงศ์คุปตะ* พ.ศ. 2432 และ *ซากศพใกล้ Kasia ในเขต Gorakhpur* พ.ศ. 2439

xi รายงานประจำปีของ Dr Führer สามารถพบได้ใน *รายงานความคืบหน้าของสาขา Epigraphical & Architectural ของจังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือและ Oude* พ.ศ. 2435-2446
xii วินเซนต์ สมิธ, *อโศก: จักรพรรดิพุทธแห่งอินเดีย,* พ.ศ. 2444

xiii ซามูเอล บีล, *Si-Yu-Ki: บันทึกทางพุทธศาสนาของโลกตะวันตกโดย Hiuen Tsiang,* พ.ศ. 2427
xiv สตานิสลาส จูเลียน, *Voyages du Pelerin Hiouen-tsang,* 1853.
xv WC Peppé, 'The Piprahwā Stupa, บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ, โดย William Claxton Peppé, Esq,

สื่อสารกับบันทึกโดย Vincent A. Smith, ICS, MRAS' *วารสารราชสมาคมเอเชีย,*

กรกฎาคม 2441 น. 573-579.
xvi WC Peppé ในบันทึกถึง Pandit Misra ลงวันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2441 ส่วนหนึ่งของจดหมายอ้างใน TA Phelps *ปัญหาปีพระวา.*
สิบสอง ใบรับรองฉบับร่างนี้เป็นหนึ่งในเอกสารของ Peppé ซึ่งเขียนไว้ด้านหลังส่วนหนึ่งของบันทึกย่อจาก Pandit Misra ลงวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2441 เพื่อขอ 'การตอบกลับอย่างรวดเร็วในสิ่งเดียวกัน'

xviii Birdpore อยู่ห่างจาก Gorakhpur ประมาณ 70 ไมล์โดยทางถนน ใช้เวลาเดินทางสองวันด้วยม้าและกับดัก อย่างไรก็ตาม ยังมีเส้นทางรถไฟสายสาขาที่วิ่งจากโกรัขปุร์ไปยังบารัมปูร์ โดยมีสถานีอยู่ที่อุสกาบาซาร์ 14 ไมล์ทางใต้ของเบิร์ดพอร์ อนุญาตให้รับข้อความจาก Birdpore ในโครัขปูร์ภายใน 24 ชั่วโมง

xix อ้างอิงถึง Alexander Rea, *โบราณวัตถุทางพุทธศาสนาของอินเดียตอนใต้ การสำรวจทางโบราณคดีของอินเดีย ชุดจักรวรรดิใหม่* ฉบับที่ ค.ศ. 1894 การขุดสถูปของเรอาที่เสียหายในบัตตีโปรลูในฝ่ายประธานมาดราสในปี 2435 ได้นำเครื่องประดับทองคำเปลวกลับคืนมาจำนวนมากซึ่งคล้ายกับที่พบในปีพราฮวา และความคล้ายคลึงกันอื่นๆ นอกจากนี้ยังพบจารึกสำคัญเกี่ยวกับภาชนะบรรจุ 'พระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้า' ซึ่งศาสตราจารย์ G. Bühler แสดงความคิดเห็นใน*เจอาร์เอเอส,* กรกฎาคม

2435 น. 602-609. อย่างไรก็ตาม จารึกนั้นไม่ได้ทำซ้ำใน Rea's*โบราณวัตถุทางพุทธศาสนาของอินเดียใต้* และไม่สามารถจัดหาแบบจำลองสำหรับ WC Peppé หรือผู้ตีขึ้นรูปอื่นๆ ได้
xx ดร.เฮยเป็นผู้มีอำนาจจัดตั้งขึ้นในด้านโบราณคดีทางพุทธศาสนา โดยได้ขุดค้นที่ตั้งเมืองสรัสวดีในปี พ.ศ. 2427-5 ภายใต้คำสั่งของจังหวัด เขามีความสนใจในโบราณวัตถุในท้องถิ่นนับตั้งแต่ถูกโพสต์ไปยังเขต Gorakhpur ในปี พ.ศ. 2435 ในเวลานี้เขาดำรงตำแหน่งรักษาการผู้บัญชาการกองโกรัขปูร์

xxi TW Rhys Davids ดำรงตำแหน่งเป็นเลขานุการของ Royal Asiatic Society ในของเขา*พระพุทธเจ้า*ม.ค.ศ. 2429 ทรงตั้งสมมติฐานว่า 'พระพุทธเจ้าสิ้นพระชนม์ภายในเวลาไม่กี่ปี 412 ปีก่อนคริสตกาล'

xxii คนแรกที่ทำการทับศัพท์ที่ถูกต้องของข้อความ Brahmi ดูเหมือนจะเป็น Dr. William Hoey ซึ่งการแปลได้รับการตีพิมพ์ใน *ผู้บุกเบิก* หนังสือพิมพ์เมือ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2441.

xxiii Vincent Smith ได้แจกแจงรายละเอียดของรายการในจดหมายถึง TW Rhys Davids ซึ่งตีพิมพ์ในภายหลังใน *เจอาร์เอเอส* , ตุลาคม 2441 น. 868-870. รายการของ WC Peppé เองในเอกสาร Peppé แสดงให้เห็นว่าเขายังคงมีสิ่งของจำนวนมากที่ถือว่าเป็น 'ซ้ำกัน'

xxiv WC Peppe, *อ้าง*

xxxv ใน Introduction to PC Mukherji ของ VA Smith *รายงานการเดินทางสำรวจโบราณวัตถุในทาราย เนปาล* พ.ศ. 2442 น. 3 เขากล่าวว่าเขาได้ไปเยียมค่ายของ Dr Führer เมือวันที่ 27 มกราคม อย่างไรก็ตาม ใน 'หมายเหตุการสำรวจกรุงกบิลพัสดุ์' ของ VA Smith ได้พิมพ์ซ้ำใน*รัฐบาล จังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือและเมืองอูเด การดำเนินการของ กปปส. เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2442*File No. 49 Misc., 1899, Note 60, เขากล่าวว่า: 'ฉันได้ไปเยียมเยียนสั้น ๆ พร้อมด้วย Mr. WC Peppé ทีปลายด้านตะวันตกของซากปรักหักพังในวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2441 และพบ ดร. ฟูเรอร์ ขณะทำการสกัดห้าหีบออกจากฐานของเจดีย์สี่เหลียมจตุรัสหนึ่งในสิบเจ็ดองค์ทีเขาขุดขึ้นมา

xxvi วีเอ สมิธ, *อ้าง*

xxvii เดอะเวน. พีซี จิณวรวันสะ หรือที่รู้จักกันทั่วไปในนาม เจ้าชายพระสงฆ์ ประสูติเมือปี พ.ศ. 2394 ในชือ เจ้าฟ้าปรีแดง ชุมสายหลานชายในรัชกาลที 3 แห่งสยาม จบการศึกษาด้านวิศวกรรมศาสตร์จากวิทยาลัยคิงส์คอลเลจ เขาดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตสยามและผู้เจรจาสนธิสัญญาในหลายประเทศระหว่าง พ.ศ. 2423 ถึง พ.ศ. 2429 รวมทั้งเขียนร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรกของสยามในปี พ.ศ. 2428 ในปี พ.ศ. 2429 ทรงถูกเรียกตัวกลับสยามและแต่งตั้งอธิบดี กรมไปรษณีย์และโทรเลขแห่งใหม่ของประเทศ แต่ลาออกหลังจากถูกกล่าวหาว่า "เลวร้าย" หลายครั้งต่อเขา เขาไป (หรือถูกส่งไป) ลี้ภัยและในปีพ. ศ. 2439 ได้รับการแต่งตั้งเป็นพระภิกษุที Waskaduwe Vihara ในประเทศศรีลังกาหลังจากนั้นเขาเริ่มเดินทางไปอินเดีย เขานำเสนอภาพตนเองในท่านั่งสมาธิต่อ WC Peppé เมือวันที 5 เมษายน พ.ศ. 2441 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเขาอยู่ใน Birdpore ในวันนั้น ต่อมาได้ยืนคำร้องต่อ ดร.เฮย รักษาการนักสะสมโครัชปุร ว่าควรมอบพระพุทธปิพระวาจาแด่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวแห่งสยามในฐานะประมุขของศาสนาพุทธ หลังจากไตร่ตรองอยู่นาน รัฐบาลอินเดียตัดสินใจว่าควรบริจาคพระธาตุให้กับสยาม ซึ่งส่วนใหญ่ประดิษฐานอยู่ในภูเขาทองในกรุงเทพฯ หลังจากใช้ชีวิตที่เคร่งครัดใน Ceylon the Ven PC Jinavaravansa กลายเป็นเจ้าอาวาสของ Dipaduttamarama Vihara ในเมือง Colombo ฟื้นฟูมูลนิธินั้นและจัดตั้งโรงเรียนสำหรับชาวพุทธ พระธาตุอัญมณีจากปีพราหวาบางองค์ยังประดิษฐานอยู่ในรัตนเชติยะที่ทิปทุตตมะราม ซึ่งสร้างในปี พ.ศ. 2451 เมือพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคตในปี พ.ศ. 2453 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พีซี จิณวรวรรณ กลับสยาม ถวายพระเพลิงพระบรมศพ

xxviii คำแปลของ Prof. G. Bühler มีอยู่ในจดหมายที่ตีพิมพ์เป็น 'Preliminary Note on a Recent Discovered Sakya Inscription', *เจอาร์เอเอส,* เมษายน 2441 น. 387-9. เขาส่งบทอ่านนี้ไปยัง WC Peppé ในจดหมายฉบับลงวันที 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2441 แม้ว่าต้นฉบับจะไม่ใช่จดหมายของ Peppé ทียังหลงเหลืออยู่ก็ตาม

xxxx ดูภาคผนวก *การติดต่อของ William Claxton Peppé: Handlist เบืองต้น,* ห้องสมุดราชสมาคมเอเชียติก.